TIENDE JAARGANG No. 1238 VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG VRIJDAG 28 DECEMBER 1951

De Arubaanse Courant

NED. ANTILLEN 1½ CENT

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 1.50 p. maand - ƒ 4.00 p. kwartaal

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97. Tel. 1...
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

Eilandsraad stelde wederom beroepsrecht aan de orde

En vraagt Nederlandse Regering om nadere uitwerking artikel 100

Op de laatste vergadering van dit jaar van onze Eilandsraad, welke gisteravond onder redelijke publieke belangstelling werd gehouden, bleken afwezig de heren Anslijn (P.P.A.) en Milo Croes (Una-I). Voorzitter mr L. C. Kwartsz verklaarde om ruim acht uur de vergadering voor geopend en dadelijk kwamen ter tafel de notulen van de vergaderingen van 25 September, 30 October en 6 November 1951, welke na een onbegrijpelijke opmerking van de heer Petrona onveranderd werden goedgekeurd. Bij de ingekomen stukken bevond zich een schrijven van de Voorzitter van de Regeringsraad nopens de vestiging van koffiehuizen in de kom van Sta. Cruz, welke brief naar de afdelingen werd verwezen, het besluit van het Bestuurscollege van 30 October 1951 tot instelling van een commissie ter bestudering van het vraagstuk van het drankmisbruik, een brief van de Voorzitter van de Regeringsraad betreffende de benoeming van landsdienaren op Aruba en een brief van dezelfde autoriteit met betrekking tot de samenstelling van de voorlopige delegatie ter voorbereiding van de Rondetafelconferentie („zodat geen aanleiding werd gevonden tot uitbreiding van de delegatie over te gaan...").

Daarna kwam aan de orde de discussie over een „verzoek aan de Nederlandse Regering om nadere uitwerking van artikel 100 van de Landsregeling van de Nederlandse Antillen", welk punt ter agenda was gevoerd door de A.V.P.-leden C. A. Eman, R. van Hoorn, D. B. Oduber en L. Laclé. De heer Eman lichtte in een uitvoerig betoog het voorstel toe en zeide o.m.: „De A. V. P. blijft staan op volledige zelfstandigheid ten aanzien van Curacao. Daarop wijst trouwens het on langs door ons aan de heer Van Schaik aangeboden memorandum (zoals wij het reeds publiceerden — red. A.C.)".

De heer Yrausquin zeide niet over zelfstandigheid van Aruba te willen spreken („dat komt te zijner tijd nog wel aan de orde"), maar over het zg. beroepsrecht. In '47 hebben duizenden Arubanen handtekeningen geplaatst voor een zelfstandige status en in de praktijk is daarvan niets terecht gekomen. Spr. herinnerde voorts aan het telegram, dat acht Arubaanse Statenleden op 2 Maart 1951 aan Van Schaik hebben gezonden, waarna er een ontwerp uit de bus is gekomen. Dit ontwerp kwam in het bezit van de Regeringsraad en verdween in de lade van de voorzitter. De Gezaghebber ontving ook een ontwerp, maar de Eilandsraad weet van niets! Spr. stelde een veel kortere weg voor om het beoogde doel te bereiken: gevraagd moet worden het ontwerp aan de Raad te doen voorleggen, opdat dan advies zal kunnen worden uitgebracht; daarna ware een telegram aan de Nederlandse Regering te zenden, dat Aruba al dan niet met de inhoud accoord gaat.

De Voorzitter deelde mede, dat hij op 25 Juli het ontwerp vertrouwelijk en persoonlijk heeft ontvangen, waarna hij enige malen aan de Landsregering heeft gevraagd of hij het aan de Raad mocht voorleggen. Hierop ontving hij geen antwoord. Hij zeide het op prijs te stellen indien de sprekers elkaar in een bepaalde vorm kunnen benaderen.

Hierna ontstond inplaats van enige benadering een politiek steekspel tussen de heren Eman en Yrausquin; andere leden gingen er zich ook niee bemoeien en de Voorzitter slaagde er tenslotte in de heren weer in het gareel te krijgen. Er kwamen enige voorstellen tot wijziging van de motie van de A.V.P. en nadat de vergadering voor enige tijd was geschorst, zag de motie er zo uit:

„De Eilandsraad van Aruba in openbare vergadering bijeen,

Overwegende, dat het in de bedoeling ligt van de Nederlandse Regering en ook bij herhaling werd toegezegd om, zelfs indien de minderheden het verlangen daartoe kenbaar maakten, bij algemene maatregel van bestuur het recht op beroep ten aanzien van een door de Staten van de Nederlandse Antillen goedgekeurde ontwerp Landsverordening nader te regelen in de zin van artikel 100 van de Landsregeling rer Nederlandse Antillen;

Overwegende, dat een ontwerpregeling omtrent gevallen als bedoeld bij artikel 100 van eergenoemde Landsregeling zich reeds sinds Mei 1951 in het bezit van de Regeringsraad bevindt;

Overwegende, dat de Regeringsraad tot de behandeling van deze ontwerp-regeling niet wenst over te gaan omdat zij van mening zou zijn, dat dit eerst dan dient te geschieden wanneer zich daartoe een aanleiding voordoet in die vorm, dat een minderreid in de Staten van de Nederlandse Antillen van haar recht als bedoeld onder artikel 100 van de Landsregeling wenst gebruik te maken;

Overwegende, dat een regeling op grond van artikel 100, bij de krachtens de bepalingen der eilandenregeling op handen zijnde overdracht van verscheidene departementen aan de eilandgebieden, ongetwijfeld, zelfs van deze overdracht en dus bedoelde regeling voor het eilandgebied Aruba een spoedeisend karakter draagt;

Verzoekt de Nederlandse Regering om in het belang van de eilandgebieden, welke als minderheid in de Staten van de Nederlandse Antillen vertegenwoordigd zijn, zo spoedig mogelijk bij algemene maatregel van bestuur over te gaan tot de nadere uitwerking van artikel 100 der Landsregeling van de Nederlandse Antillen, waarbij de Regeringsraad wordt gemachtigd het voorontwerp zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval voor de overdracht, ter advies aan de Eilandsraad voor te leggen".

Alle leden verklaarden zich met de inhoud van de motie accoord en zij werd dan ook zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

HENNY EMAN VEROORDEELD TOT TWEE WEKEN

Hedenmorgen heeft rechter mr Schaafsma uitspraak gedaan in de zaak Henny Eman, die in een geschrift de heer J. E. Yrausquin minder aardige dingen naar het hoofd zou hebben gegooid. De heer Eman werd veroordeeld tot een hechtenisstraf van twee weken.

De heer Porf. Croes zag zich — eveneens wegens smaadschrift — veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren.

Op deze laatste strafzitting in 1951 van het Gerecht in Eerste bleken geen nieuwe zaken op de rol te zijn geplaatst.

NACHTDIENSTEN APOTHEKEN

Met ingang van morgen hebben gedurende een week nachtdienst: Botica Oduber (O'stad) en Botica Centraal (S. Nic.).

LOTERIJ PADVINDERS

De uitslag van de door de padvinders van San Nicolas georganiseerde loterij ten bate van de clubhuizen, is als volgt: 657 (auto), 895 (ijskast) en 254 (wasmachine).

WIE KOMEN MET DE BOSKOOP?

Met de „Boskoop", die op 15 December uit Amsterdam vertrok, worden op Aruba verwacht. de heer J. W. H. Bongers en mevr. K. E. Bongers-Wildenborg.

OP ZOEK NAAR HET MOOISTE MEISJE

Wie is het mooiste meisje van Aruba? Wie zal dus naar Curacao worden gezonden om de kans te krijgen te worden gekozen als het mooiste meisje van de Nederlandse Antillen? Zodat ze een weekje de gast mag zijn van de Cubaanse Touristencommissie?

Voor de schoonheidswedstrijd bleek tot dusverre weinig belangstelling te bestaan. Is dat te wijten aan het feit, dat men geen kranten leest?

Wij weten het niet, maar wel weten wij, dat we het jammer vinden, dat er op Aruba zo weinig candidaten zijn, waardoor Curacao ons de loef zal afsteken.

Kom, Arubaanse meisjes, het is nog niet te laat! Zie voor bijzonderheden de betreffende advertentie in deze krant en geeft U alsnog op! Afgesproken?

SIMON BOLIVARHUIS OP ARUBA?

„In 1947, mijnheer de Voorzitter, kwam de Regering op Curacao met concrete plannen voor de bouw van een Franklin Delano Roosevelthuis ten behoeve van de diplomatieke diensten van de V.S. op Curacao. In 1949 was het gebouw gereed en werd het aangeboden aan de Regering van de Verenigde Staten. Het is nodeloos te zeggen, dat Aruba aan het optrekken van het kolossale gebouw behoorlijk heeft bijgedragen. Het werd aangeboden als een bewijs van dankbaarheid voor de gedurende de oorlogsjaren ondervonden steun van Amerikaanse zijde. De vraag rijst of het niet beter op zijn plaats was geweest een gebouw te plaatsen ter ere van een onzer nabuurstaten, van Venezuela, een land dat met culturele en commerciële banden met Aruba is verbonden. Voor een niet onbelangrijk deel hebben wij onze welvaart aan Venezuela te danken.

Op 22 April 1948 hebben de Staten van de Nederlandse Antillen aan de Regering voorgesteld om op Aruba een Simon Bolivarhuis te doen verrijzen en dit als geschenk aan de Venezolaanse Regering aan te bieden. Het voorstel werd naar Den Haag verwezen en daar werd het gedeponeerd... Onlangs heeft de Voorzitter van de Staten de bouw van een Bolivarhuis ter sprake gebracht in verband met de hervatting van de handelsbesprekingen met Venezuela. De Regering blijkt er nu meer oren naar te hebben en het is zaak NU wederom voor te stellen: bouw het Simon Bolivarhuis op Aruba. Niet in verband met de handelsconferentie, maar als teken van vriendschap, als daad van goodwill.

Ik stel voor de Voorzitter te machtigen een brief aan de Regeringsraad te zenden, waarin de Arubaanse wensen met betrekking tot de bouw van een Bolivarhuis zijn verrat" — aldus sprak gisteravond in de Eilandsraad de heer Yrausquin. Zijn voorstel werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen en Voorzitter Kwartsz zegde toe zo spoedig mogelijk uitvoering aan het voorstel te zullen geven.

Zodat het niet onwaarschijnlijk is, dat Aruba toch nog eens aan de Regering van Venezuela zal kunnen aanbieden een goede huisvesting voor de consul-generaal en de consul.

BELEID VAN ONZE TOURISTENCOMMISSIE WORDT AAN ONDERZOEK ONDERWORPEN

Het lid Yrausquin ziet met zorg de goede ambtenaren overgeplaatst

De heren J. E. Yrausquin, P. Croes en E. O. Petrona (P.P.A.) brachten gisteravond ter tafel drie uiteenlopende onderwerpen, welke op het ogenblik in het middelpunt van de belangstelling staan: het tourisme op Aruba, de grootte van onze armenkas en de positie van de ambtenaren in dienst van het eiland Aruba. Zelden werden er namen genoemd, maar dat was ook niet nodig; een ieder van de aanwezigen wist weldra over wie men sprak......

Via tal van al dan niet bekend geachte omwegen (w.o.: „we moeten met kracht proberen de smalle oasis van onze huidige welvaart te verbreden") wees de heer Yrausquin op het grote belang van de touristenindustrie van ons eiland en vertelde een en ander over de totstandkoming van de Arubaanse Touristencommissie, die op verschillend gebied baanbrekend werk heeft verricht. Er zijn grote plannen geweest, maar deze moesten door omstandigheden buiten de wil van de commissie schipbreuk lijden. Thans staan we op het punt om met Amerikaans kapitaal goede touristenhotels te verkrijgen: de Lago brengt jaarlijks ongeveer vijf en twintig millioen dollar op ons eiland in omloop, maar men heeft berekend, dat een goed hotel met voldoende touristen ons ongeveer vijf millioen dollar per jaar bezorgt!

Spr. wees nadrukkelijk op de bewuste tegenwerking van de zijde van Curacao en zeide tenslotte, dat er daar een tendenz merkbaar is om de gelden voor de Arubaanse Touristencommissie voor het nieuwe begrotingsjaar te schrappen. Hij stelde derhalve voor de Staten te vragen het bedrag op de begroting van 1952 te handhaven.

De heer Kok: „Ik geloof niet, dat het de bedoeling was om de onderwerpelijke post van ƒ 45.000,— te schrappen. Er werd een poging aangewend om een en ander aan de weet te komen over het beleid van de commissie; deze zaak is toen naar de commissies verwezen".

De heer Eman: „Het ging inderdaad over het beleid van de commissie".

De voorzitter: „Is er een reden om te twijfelen aan dat beleid?"

De heer Eman: „Er wordt algemeen aan getwijfeld".

De heer Yrausquin: „Men haalt twee dingen door elkaar".

Desondanks werden deze „twee dingen door elkaar" bij elkaar gehouden: er gaat een brief naar de Staten waarin wordt gevraagd de post niet te schrappen en waarin tevens wordt medegedeeld, dat op Aruba een onderzoek wordt ingesteld naar het beleid van de Arubaanse Touristencommissie. Het voorstel van de heer Petrona om het Bestuurscollege te verzoeken aan de Raad een voorstel te doen nopens de samenstelling van de commissie van onderzoek, werd aangenomen met 15 tegen 10 stemmen.

Armenkas

De heer Porf. Croes zeide de mening toegedaan te zijn, dat de armenkas over te weinig fondsen beschikt; voorts zou hij gaarne een doelmatiger systeem zien met betrekking tot de verstrekking van gelden aan on- en minvermogenden.

De Voorzitter gaf enkele belangwekkende cijfers en zeide, dat dit jaar reeds een bedrag van ƒ 118,000,— was besteed voor de armenzorg. „Dat vind ik nog steeds niet genoeg", vond de heer Croes.

De heer Van Hoorn merkte op, dat tegenwoordig elke aanvrager tevreden kan worden gesteld, mits natuurlijk gebleken is, dat fondsen moeten worden verstrekt. Sociale Zaken streeft naar een systeem om de procedure betreffende de verstrekking van gelden te verkorten. De heer Lopez zeide het eens te zijn met de heer Croes; hij zou gaarne een lichaam willen zien, dat coordinerend optreedt met betrekking tot de armenzorg op ons eiland en hij zou daarin ook de vele particuliere lichamen betrokken willen zien, die zich op het terrein van de liefdadigheid hebben begeven.

De Voorzitter hield vol, dat naar zijn mening voldoende gelden aanwezig waren, maar een meer billijke verdeling achtte hij wel nodig.

Ambtenaren.

De heer Yrausquin brak een lans voor de ambtenaren, die zich in een lange reeks van jaren hebben onderscheiden als goede landsdienaren en hij waarschuwde tegen de geneigdheid van de Landsregering om uitstekende krachten van Aruba weg te halen „Dat kan zeer schadelijk zijn en het standpunt van de Regeringsraad kan ik allerminst appreciëren. Ik stel voor nu alvast ambtenaren aan te stellen als eilandsambtenaren onder dezelfde verlof- en salarisregelingen. Wat doet het Bestuurscollege als een ambtenaar ontslag neemt als landsdienaar en in eilandsdienst wil gaan?"

De Voorzitter: „Ik maak me sterk, dat als die ambtenaar goed is en nuttig, dat we hem zullen aanstellen. Dat hangt van de bruikbaarheid af".

De heer Yrausquin: „De Bestuursdienst werd reeds onlangs bij P.B. overgedragen en daarna werd een van Uw ambtenaren naar Curacao overgeplaatst".

De Voorzitter: „Wij zullen dat bestuderen".

En na deze toezegging viel de hamer voor de rondvraag, welke bijna tot het middernachtelijk uur zou duren.

AAN HET EINDE VAN EEN GOED SPORTJAAR

I

door DE TUKKER

Nog slechts een korte spanne tijds en het jaar 1951 met al haar wel en wee is weder van ons heen getogen. Het Nieuwe jaar staat weer op de drempel van ons bestaan. Zo ieder jaar bij de jaarwisseling geschiedt gaan onze gedachten terug naar de belangrijkste gebeurtenissen welke in het van ons scheidende jaar hebben plaats gevonden. Ook Uwe Tukker heeft in gedachten het belangrijkste sportgebeuren op Aruba aan zijn geest laten voorbij gaan en even als het vorige jaar vernemen wij thans samen met U geachte lezers en sportliefhebbers een korte terugblik te moeten werpen in het achter ons liggende jaar en zo het wel en wee van de sport de reveu te laten passeren.

Reeds enige jaren werd voor de lichamelijke ontwikkeling van onze jeugd aan een goed en degelijk sportstadion waarin de vogrnaamste sporten beoefend kunnen worden gewerkt. Veel werk werd er verzet om tot de bouw daarvan te geraken. Eindelijk werd in het begin van het jaar en wel in de maand Januari door het Gouvernement van de Nederlandse Antillen aan de Stichting Fonds Sportstadion Aruba een stuk grond af gestaan voor de bouw van een Stadion op Aruba. Dit was een goed bgin en het was mede in verband daarmede dat er door het Stichtingbestuur nog energieker aan het werk werd getogen. Na in de maand December het vorige jaar gehouden loterij werd in de maanden Maart en April een fair gehouden in het Wilhelminasportpark. Het Gouvernement van de Nederlandse Antillen het grote belang van de biuw van een Stadion voor onze jeugd inziende, plaatste een flink bedrag op de begroting en in de maand Juli was het zo ver dat dat aan een aanbesteding gedacht kon worden. Dank zij de grote medewerking ondervonden van het Hoofd van het Departement van Openbare Werken de heer Ir. van den Berg en enige technischambtenaren van dit Departement kon op 30 Juli de bouw van het Stadion aanbesteed worden en hierna aan de laagste inschrijver de Bouw Maatschappij Aruba worden gegund. De Directievoering van de bouw werd in handen genomen van het D.O.W. en het duurde dan ook niet lang of wij zagen de oude rottende omheining en de oude stallen welke de omgeving van Dakota ontsierden en het Wilhelminasportpark omheinde, verdwijnen. Thans is het zover dat aangenomen kan worden dat op 12 April in het komende jaar de poorten geopend kunnen worden van een goed en degelijk Stadion hetwelk „Wilhelminastadion" gedoopt zal worden. Teneinde de opening van het Stadion op waardige wijze te vieren werd begin November j.l. het Comité Opening Sportstadion Aruba, de C.O.S.A. in het leven geroepen. Dit Comité is reeds enthousiast aan het werk gegaan en heeft reeds veel arbeid verzet. Al met al, de Arubaanse jeugd zal in het Nieuwe jaar feest vieren; en het zal een Aruba waardig feest moeten zijn.

De Voetbalsport.

Met de voetbalsport is het in het achter ons liggende jaar ook crescendo gegaan. De voetbalcompetitie van de Aruba voetbalbond verliep zeer prettig en vlot. In het begin van het jaar schreven niet minder dan 49 elftallen in. Er werd in vijf afdelingen gespeeld en in totaal vonden voor de competitie niet minder dan 224 wedstrijden plaats. R.C.A. werd Arubaans voetbalkampioen gevolgd door ARUBA JUNIORS. Kampioen van de Overgangsklasse werd ATOMIC op de voet gevolgd door UNION van het district Santa Cruz. Het B.-klasse kampioenschap werd behaald door DAKOTA 1 terwijl de MARINIERS als no. 2 op de ranglijst eindigden. JONG ARUBA II van het district Noord werd kampioen der Reserveklasse en de juniores van DAKOTA behaalden het Juniorenkampioenschap gevolgd door de S.C.A. junioren van het district Paradera.

Het is voor de sport een verheugend feit dit jaar te kunnen schrijven dat ook de belangrijkste competitiewedstrijden een werkelijke demonstratie zijn geworden voor de voetbalsport op de Nederlandse Antillen. Dat het zo moge blijven.

Zeer goede en sportieve wedstrijden vonden in het afgelopen jaar plaats tussen ploegen van onze beide zustereilanden Curacao en Aruba.

In de eerste week van Januari was de Curacaose Sportvereniging S.U.B.T. de gast op ons eiland. Dit bezoek is zeer goed geslaagd en het is geworden tot een ware demonstratie voor de sport tussen onze eilanden. Er werden twee wedstrijden gespeeld te weten Santa Cruz — S.U.B.T. welke door de gasten met 2—1 werd gewonnen en R.C.A. — S.U.B.T. welke door de Arubanen met 1—0 werd gewonnen.

In het teken van de Panamese spelen vonden in de maand Juni enige sportieve wedstrijden plaats tussen het Curacaose, Antilliaanse en Arubaanse elftal. Nadat de Arubanen op Curacao tegen een Curacaos elftal een 4—3 nederlaag geleden hadden, speelden zij kort daarop twee maal gelijk en wel een wedstrijd tegen het Curacaos elftal met 1—1 en een wedstrijd tegen het Antilliaans elftal, waarin één Arubaanse speler was opgesteld en wel de back BELLO van Santa Cruz, met 4—4. Het was voor de spelers jammer dat vanwege een KINDERZIEKTE geen Antilliaans elftal naar Panama werd gezonden.

De Curacaose Sportvereniging Estudiantes was in het achter ons liggende jaar de gast van de sportafdeling Santa Cruz en wel van Trappers en Union. De gespeelde wedstrijden vonden op het Unionterrein plaats. De eerste ontmoeting tussen Santa Cruz en Estudiantes werd door de gasten met 2—1 gewonnen terwijl de tweede wedstrijd tegen R.C.A. door Estudiantes met 1—0 werd verloren. Ook deze ontmoetingen hebben aangetoond dat met onderlinge verstandhouding en wederzijds begrip en kameraadschap veel te bereiken valt.

In de maand Augustus trok de Arubaanse kampioen R.C.A. naar Demerara en was daar de gast van de British Guyana Voetbalbond. In totaal speelden de Arubanen vijf wedstrijden waarvan zij er drie wonnen en 2 gelijk speelden. Deze goodwill trip welke goed geslaagd is heeft veel bijgedragen tot de goede verstandhouding op sportgebied tussen B.G. en Aruba.

Ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de Curacaose Voetbalbond werd een internationaal voetbaltournooi gehouden. Aruba dat met haar vertegenwoordigend elftal niet heeft deel kunnen nemen, liet zich in deze niet geheel onbetuigd en het Arubaanse Veteranen elftal toog naar Curacao en speelde tegen het Curacaose Veteranenelftal gelijk 1-1. Ook de Arubaanse jeugd nam deel aan het C.V.B. feest en speelde op Curacao enige wedstrijden waarvan een om het kampioenschap Muloscholen. Op Aruba werden de wedstrijden gespeeld om het kampioenschap van de scholen in Nederlandse Antillen. Zij die mede gegaan waren naar Curacao hebben kunnen genieten van een pracht wedstrijd tussen het Dominicuscollege (kampioen Aruba) en het Albertuscollege (kampioen Curacao), welke wedstrijd door de Arubanen met 2—0 werd gewonnen. De kampioenstrijd op Aruba ging tussen de Curacaose schoolkampioen Coniciusschool en de Arubaanse schoolkampioen Sint Antoniusschool. Hier wonnen de Arubanen het kampioenschap met 3—1.

GOEDE AVOND VOOR ROTARIANS

De „casino-night", Zaterdagavond op Palm Beach door de Rotarians georganiseerd ten bate van twee speeltuinen op Aruba, is geslaagd. Men had geraamd, dat men een bedrag van twee duizend gulden zou overhouden, maar het is nog iets meer geworden: ongeveer f 2200,—. Jammer, dat de regen als spelbreker optrad, waardoor heel wat mensen vroegtijdig het gezellige oord hebben verlaten. Wij wensen de organisatoren van harte geluk met het mooie resultaat.

Op 28, 29 en 31 December mogen de zakenlieden tot 8 uur s'avonds verkopen.

UITSLAGEN EXAMENS

Voor het vakexamen voor de benoembaarheid tot adjunct-commies, gehouden op 30 November, 1, 7 en 21 December op Curacao, slaagde de heer N. E. Henriquez, die de enige candidaat was.

Voor het examen Hoofdakte-A, gehouden op 15 en 18 December, waren twee candidaten opgekomen, waarvan slaagde de heer Marius Atoon, die reeds eerder met goed gevolg het examen Hoofdakte-B had afgelegd, zodat hem de akte voor Hoofdonderwijzer kon kon worden uitgereikt.

Aan de beide geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

LAGO TOONDE SYMPATHIE MET T.B.C.-BESTRIJDING EN MARINIERS

De directie van de Lago heeft een bedrag van twee duizend gulden overhandigd aan het Bestuur van de plaatselijke vereniging voor T.B.C.-bestrijding. Voorts bood de heer Mingus namens de Lago-directie aan de Mariniers aan een complete pick-up installatie voor cantine en eetzaal in het kamp Savoneta. Bij deze aanbieding was ook aanwezig de commandant van de Mariniers op de Ned. Antillen, de lt.-kol. J. G. Nass.

UITWIJKPLAATSEN LANGS DE HOOFDWEG

Wij schreven dezer dagen, dat de parkeerruimte voor het Hotel Strand in aanzienlijke mate was uitgebreid, hetgeen van veel belang is voor de Club Bucuti. Dit bericht behoeft aanvulling in dier voege, dat blijkens mededeling van het Hoofd van Openbare Werken langs de weg Oranjestad — San Nicolas negentien uitwijkplaatsen zullen worden gemaakt ten laste van de begroting 1951, waarvan de gelden tot 1 April mogen worden besteed. Ten laste van de begroting 1952 zullen nog ongeveer veertien uitwijkplaatsen worden gemaakt. Dit betekent een geweldige verbetering, welke het veilig verkeer zeker ten goede zal komen.

COUNTRY CLUB ZONDER LICHT

Maandagavond — naar onze mening niet bijzonder geschikt voor het houden van een feestavond (aan de vooravond van het Kerstfeest) — zou in de Aruba Country Club de verkiezing plaats vinden van de „Reina de Belleza 1952", een Arubaanse schoonheidskoningin, die eventueel zal meedingen naar de eer van uitzending naar Havana tijdens het daar te houden carnaval. Het Conjunto Cristal zou spelen en ook Padu del Caribe zouden we er horen. Het feest is echter niet doorgegaan, omdat het Clubgebouw zonder licht was. Wij vernemen, dat de avond thans zal worden gehouden op Zaterdag 29 December wederom in de Aruba Country Club.

RUSTIGE KERSTVIERING

De Kerstviering op ons eiland is dit jaar over het algemeen zeer rustig verlopen. De Protestantse Gemeente van Oranjestad begon de viering Maandagavond om half twaalf met een Nachtdienst en enige uren later begonnen in alle Katholieke kerken de nachtmissen.

In verschillende clubs was er feest de eerste Kerstdag, al dan niet voorafgegaan door een Kerstdiner. In het bijzonder in de clubs Suriname, Bucuti, Tivoli en die van de Chinezen was uitstekende danslust onder de vele aanwezigen en speciale vermelding verdient, dat in de club Bucuti voor de eerste maal de roulette draaide. Hiervoor was zo veel belangstelling, dat de heer Van der Stam — nog niet erg bedreven als croupier — de handen in wanhoop ten hemel strekte. De volgende maal zal het in zijn amateur-speelzaal wel beter lopen, want hij kreeg van verschillende zijden aanbiedingen om hem te assisteren.

De eerste Kerstdag waren geen aanrijdingen te melden; op de tweede Kerstdag waren er enkele „lichte gevallen". Al met al is het een rustige Kerst geweest — ook voor de politie gelukkig.

Wat weet de Hollandse schooljongen van de West?

Geen aandacht voor Paardenbaai en Punchbowl....

ROTTERDAM, December. — De „Nieuwe Rotterdamse Courant" bevat onder het opschrift „Wat weten wij van de West?" de volgende „Curaçaose Brief":

Bali, Lombok, Soembawa, Soemba, Flores, Timor.

Bali, Lombok, Soembawa ...

Als sponzen plachten wij allen dit op te nemen bij de aardrijkskunde-les, reeds in een vroeg stadium van onze schoolopleiding.

Bali, Lombok, Soembawa ... en op de cadans van Soemba spraken we dan Soembáwa nog verkeerd uit ook.

Borneo, Celebes, Halmaheira, Boeroe, Ceram... en hoogstwaarschijnlijk zullen ook de leerlingen van vandaag nog alle vulkanen van buiten moeten leren, mèt de mate van hun uitblussing; waarschijnlijk hangen in alle leslokalen nog de Boeroeboedoer, het theeplukstertje uit de Preanger, en de karbouwen of het gamelan-orkest uit het land van Saïdjah en Adinda.

Terecht, terecht, want ongeacht de toestand van vandaag ligt er tussen Sabang en Hollandia een grenzenloos terrein van Nederlandse geschiedenis en ontwikkeling.

Maar wat leerden wij op school, en zelfs wat leren onze kinderen nu, van Willemstad en Kralendijk, van Philipsburg en The Bottom?

Er waren, in negentien-drie-zeven, padvinders uit Java en Sumatra op de Jamboree. Wellicht hebben wij hun veel domme vragen gesteld. Maar toch hadden wij een vrij concreet idee waar ze vandaan kwamen, welke vulkaan naast hun huis moest liggen, en of er rubberbomen of koffiestruiken achter hun fietsenschuurtje stonden.

Maar er was ook een half dozijn verkenners uit Saba. Ze hadden een ander velletje en ze spraken Engels; ze leefden in de krater van een, uiteraard, uitgebluste vulkaan — en die vulkaan lag tussen de Bovenwinden: mannetjes uit de maan zouden niet veel vreemder zijn geweest — mits in padvindersuniform en met een Nederlands paspoort!

En toch is Robert Richardson van Saba net zo goed Nederlander als Geert Hendrik van Dongen uit Kattenburg en Jan-Jacob Groen uit Nieuw-Nickérie. Maar terwijl Joseph Jackson op Sint Eustatius, Pedro Martinez in Sint Nicolaas (Aruba) en onze Surinaamse vriend Jan-Jacob op school braaf leren van Batavieren, Romeinen en Noormannen (ofschoon er hier niet eens een leerplichtwet is), hoort Geert-Hendrik nog geen woord van de Antillen of Suriname (ondanks de leerplicht, althans schoolbezoekplicht).

Terwijl Joseph, Pedro en Jan-Jacob, wier moedertaal respectievelijk Engels, Papiament en Takkie-Takkie is, dank zij intensief onderwijs uitstekend Nederlands gaan spreken, en vertrouwd raken met de middelen van bestaan in Drenthe en de Zoen van Delft, ontmoet Geert Hendrik de woorden Willemstad en Paramaribo, struikelt over dat laatste woord, en gaat dan weer over op Semarang, Soerabaja en Tjilatjap, welk woord trouwens veel grappiger klinkt.

En de zon straalt ongenadig op de krullebollen van Pedro, Joseph en Jan-Jacob als ze vroeg in de middag uit school komen, waar ze zojuist (in deel VI van „Ons Leesuurtje") hebben gelezen van:

„IJs op het water,
Vuur in 't gemoed,
Zwervend op schaatsen,
Tintelend bloed".

Geert Hendrik gaat dan ijssiepiepen op een dwarsgracht, en als een agent hem er afjaagt mag hij „vuur in 't gemoed" hebben, maar niet de namen van Aruba, Bonaireen Curacao in zijn hoofd.

„Aruba en Bonaire, ik zie ze al van verre", zingen de Jantjes (wat ze daarna zingen blijft voor hun rekening), en als Geert Hendrik mocht gaan varen bij marine of koopvaardij, of piloot worden of bij de C.P.I.M. mocht gaan werken, zal hij Curacao en wellicht Aruba leren kennen; hij zal ervaren, dat er werkelijk geen brug tussen Willemstad en Paramaribo bestaat (behalve een luchtbrug van een uur of zes), en dat het fabeltje van de éne boom op Corsouw op gelijke voet staat met dat verhaal van die jonge borst, die met een vinger een dijkbreuk voorkwam.

De Antillen slingeren zich niet om de evenaar, noch ook bepaaldelijk om enige andere breedtegraad; ze maken drie aan drie (dat is, voor aardrijkskunde fijnproevers, twee en een half aan vijf) deel uit van een gerekte, half cirkelvormige reeks verhogingen van de Caraibisrhe zeebodem, van Cuba tot Columbië. En ergens in die eindeloze reeks, van zelfstandige republieken tot welhaast onbewoonbare rotspartijtjes, liggen, onpractisch verspreid, de Nederlandse Antillen.

Van Willemstad naar Oranjestad (Aruba) is even ver als van Amsterdam naar Eindhoven. Maar van Curacao's luchthaven Hato tot het vliegveld Juliana op Sint Maarten is zo'n slordige achthonderd kilometer — met één vliegdienst per week.

Saba en Sint Eustatius hebben niet eens een vliegveld; men kan er neen varen — tot voor de kust; want vulkanen zijn meestal geen natuurlijke havens, en Prins Bernhard moest dan ook, om er op bezoek te komen eenvoudig door de branding waden.

En toch weet Joseph Jackson op Sint Eustatius, achtduizend kilometer van de Noordzeekust verwijderd, waarlijk het een en ander van de Slag bij Nieuwpoort en de Gouden Eeuw — terwijl Geert Hendrik nooit zal vernemen, dat Joephs eiland eens de Gouden Rots heette, en een stapelmarkt van Midden-Amerika was.

Carlos Hato en Piet Bocatabla, twee kwajonbens uit de Hoogstraat (Otrbanda), zwerven langs de waterkant van Handelskade en Westwerf, verlekkerd kijkend naar barkjes, tankers en lijnschepen, die van overal „Nos Dushi Corsouw" zijn binnengevaren, om straks langs de opengezwaaide schipbrug en de groetende Fortvlag weer uit te zeilen op alle winden; zoals Geert Hendrik langs IJ en De Ruyterkade, en wij eens langs Boompjes en Waalhaven liepen.

Maar als Carlos en Piet op hun vragend geschreeuw in één van de vele talen, waarin ze hun zegje hier van jongsaf kunnen zeggen, van over de reling ten antwoord krijgen, dat de bestemming Holland is — dan weten ze iets van de Hoek van IJmuiden, van Amsterdam en Rottestad, van laagveen, sluizen en Westenwind. Maar Geert-Hendrik en wij, die bij de plons van de trossen op onze vraag „waarheen" het antwoord toegewaaid kregen „Naar de West", zagen in onze verbeelding niets dan een vage mengeling van kokospalmen, Winnetou en rotsen in hete branding.

Er zal eens een tijd komen, dat in alle schoollokalen in de Lage Landen platen zullen hangen van de drijvende markt van Willemstad, het palmenstrand van Aruba, en de flamingo's van Bonaire. Maar, zolang Neerlands meest verspreide grote encyclopaedie haar lezers argeloos meedeelt, — overigens kennelijk op gezag van officiële stukken uit een geschil van volkenrechtelijke aard in het midden van de vorige eeuw met Venezuela —, dat de bewoners van Saba en „Statia" jarenlang eieren en schildpadden raapten op de „nabijgelegen" Aves-eilanden (thans Venezolaans), terwijl de vele honderden kilometers toch afdoende moesten zijn om alle eieren onfris en alle schildpadden overjarig te doen worden voordat de thuisrots weer bezield was,

zolang één van Hollands grootste tropenkledingsspecialisten zijn cliëntele, voor de Antillen bestemd, nog vrolijk en deskundig kleding aanmeet, die slechts in Indonesië gedragen wordt,

zolang een overbekende toeristenorganisatie over deze gebieden vrijwel geen brochures, reiswijzers, gidsen of kaarten heeft, en slechts anderhalve pagina ongecorrigeerde tekst,

en zolang helaas de goede boeken, die er over deze eilanden geschreven zijn, óf uitverkocht óf onbetaalbaar zijn, of zelfs nooit op de Hollandse boekenmarkt verschijnen ...

zolang zullen Pedro, Joseph en Jan-Jacob de Hoeken en Kabeljauwen zien twisten (al zijn ze vergeten waarom), maar gaat Geert Hendriks aandacht naar Bali, Lombok, Soembawa, en niet naar Paardenbaai of Punchbowl ...

KEUZE SCHOONHEIDSKONINGINNEN ARUBA

Bij dezen wordt aan het geachte publiek bekend gemaakt, dat alle jongedames, die wensen mede te doen aan de schoonheidswedstrijd in Havana en die GEEN LID ZIJN van enige sociale club in Aruba, zich kunnen vervoegen bij een der leden van de hieronder genoemde commissie, waar zij een formulier zullen ontvangen, ter invulling van de gegevens voor de deelname.

De Inschrijving sluit op 7 Januari 1952

De Commissie voor de Verkiezing,

Mevrouw:	Alida Lampe	Beatrixstraat 12
„	C. van der Linden,	Shakespearestr. W. 6
„	Ellen Croes	Beatrixstraat 16
„	I. de Veer,	George Madurostraat
De Heer:	R. M. Arends	Beatrixstraat 26
„	J. H. Beaujon	Zuidstraat
„	H. M. Nassy	Lago Heights 740
„	E. Bartels	Boerhaavestraat 6

TUKKERS'SPORT KRONIEK

JONG HOLLAND UIT CURACAO WON BEIDE WEDSTRIJDEN

Slechte organisatie en matig spel

Maandagmiddag arriveerde de Curacaose Voetbalploeg Jong Holland onder leiding van de heer de Palm uit Curacao. Op Dakota werden de gasten welkom geheten door de Bestuursleden van de Vereniging Trappers en enige leden van de voetbalcommissie te Santa Cruz. De trip werd georganiseerd door de Trappers in samenwerking met de Heer A. Acosta en de Noord Centraal voorzitter Carrilo

Het is weer eens duidelijk gebleken dat de eerste Kerstdag niet geschikt is voor een intereiland sportontmoeting. Slechts een honderdtal personen was de 1ste kerstdag naar het Union terrein op Santa Cruz getogen om getuige te zijn van de wedstrijd tussen Jong Holland van Curacao en het elftal van Santa Cruz. Dit kleine aantal bezoekers heeft tenslotte ongeveer 60 minuten lang een soort voetballen aanschouwd dat minder van kwaliteit was dan wij van onze slechtste B-klassers gewoon zijn.

Op het aangekondigde aanvangsuur was het elftal van het district nog niet compleet en was het wachten op een vijftal spelers. Dank zij de welwillendheid en sportiviteit van enige spelers van Hollandia, Atomic en Aruba Jrs. kon te omstreeks 5 uur een aanvang met de wedstrijd gemaakt worden. Er werden bloemen aangeboden, een korte toespraak gehouden en de strijd kon beginnen. Het spel dat daarna gedurende twee maal 30 minuten vertoond werd was te individueel van de zijde van Santa Cruz en te nochalant van Jong Holland. De halflinie van de gasten bleef te veel in de verdediging hangen en daar de middenspelers zich niet steeds tijdig terugtrokken, bleef er een te grote gaping in de gelederen. Als keeper Hernandez 8 minuten na het begin niet een blunder gemaakt had, dan was een gelijkspel met blanke stand het einde geweest van deze matige vertoning.

Bij Santa Cruz was de halflinie het beste deel der ploeg. In de voorhoede werd te individueel gespeeld terwijl het afwerken en plaatsen van de bal zeer slecht was. De weinige schoten die keeper Hatot te verwerken kreeg waren voor hem een peuleschil. Toen de scheidsrechter het einde aankondigde, hadden van de toch reeds weinige bezoekers de meesten reeds het terrein verlaten.

In de 23ste minuut van de strijd gelukt het aan Puriel om met een goed gericht schot op ongeveer 30 meter afstand Hernandez het nakijken te geven. Hierna laait het enthousiasme bij de Arubanen op. Vol vuur trekken zij op het Jong Holland doel af. De linksbuiten Sranke breekt dan plotseling goed door en een prachtige voorzet voigt. Brion stormt samen met de back de Lanooy op de bal af. De Lanooy is het eerst doch raakt de bal verkeerd en met een grote vaart suist het leer voorbij de verraste Hatot in het net. 1—1. Ongeveer 8 minuten na de rust is het Donker die met een laag schot de stand op 2—1 brengt. Als kort daarop de Atomic speler Molina in het strafschop gebied hands maakt ontgaat dit niet aan het oog van de vrij goed leidende scheidsrechter R. Tromp. Strafschop.Hatot komt uit zijn doel en even later is het vonnis voltrokken. 3—1. Atomic is dan een geslagen elftal. Het enthousiasme is totaal verdwenen. Wel tracht C. Briezen en de gebroeders Brion er af en toe wat leven in te brengen door individueel spel waarbij zij twee of drie tegenstanders verschalkten, maar daarmede is het ook gedaan. Even later maakt keeper Vieira de grootste blunder door de bal tegen een tegenstander te werpen waardoor zonder dat verder iemand er de hand in heeft de stand op 4—1 wordt gebracht. Een verdiende overwinning voor de gasten, doch wel een zeer onbevredigende uitslag wanneer men bedenkt dat met een beetje goede wil zeker het elftal van onze Sub kampioen in het veld had kunnen komen. Ook voor onze gasten was dat wel zo bevredigend geweest. Wie hier de schuld heeft, willen wij buiten beschouwing laten, maar het is te hopen dat in de toekomst Aruba verschoond moge blijven van dergelijke voor onze voetbalsport minder belangrijke vertoningen.

ATOMIC SPEELDE IN PLAATS VAN ARUBA JRS.

Als wij tweede Kerstdag het veld van Union hebben betreden in de veronderstelling een wedstrijd te zien tussen de Arubaanse Sub kampioen Aruba Jrs. en No. 2 van de A.-klasse ranglijst van Curacao „Jong Holland" vernemen wij kort daarna dat de Overgangsklasser Atomic tegen de Curacaoenaars de strijd zou aanbinden. Even als een twee honderd bezoekers die naar genoemd terrein waren getogen, waren wij danig teleurgesteld. Immers ruim een week lang werd voor tweede Kerstdag de wedstrijd Aruba Jrs. vs. Atomic aangekondigd, Het spreekt voor zich zelf dat een dergelijke handeling niet erg bevorderlijk is voor de voetbalsport op Aruba en daarom betreuren wij het dat de verantwoordelijke vereniging en organisatoren van deze wedstrijden het zover hebben laten komen. De Sportvereniging Trappers van Santa Cruz alsmede de voetbalcommissie van dit district zullen in de toekomst dienen te zorgen dat een herhaling van deze vertoning wordt voorkomen.

MOOI WERK VAN LIEFDADIGHEID

Mevrouw Carmencina Henriquez de Croes, wonende te Mac. 110 te Santa Cruz, moeder van zes kinderen, is reeds een dertigtal jaren invalide. Teneinde zich in haar huis te bewegen en het huishoudelijk werk te verrichten, maakt zij gewoonlijk van een zeer gemakkelijke stoel gebruik. De Vereniging Dorcas, waarover wij reeds meermalen in ons blad schreven, nam haar enige tijd geleden als beschermelinge op.

Ter gelegenheid van de officiële opening van het Dorcas gebouw, waar Mevrouw Carmencina Croes ook aanwezig was, werd het lid van de Eilandraad, E. Finck, ten zeerste door haar noodlottige toestand getroffen.

Met zijn superieuren op de Lago besprak hij de mogelijkheid om van het Medisch Departement een rolstoel voor deze dame te kopen. Naderhand werd deze mogelijkheid ook met de heer B. Teagle, Public Relations Director van de maatschappij, besproken. Een en ander had tot resultaat dat men besloot om de ongelukkige vrouw zulk een stoel middels de vereniging Dorcas te schenken.

Zondagmiddag vond deze kleine plechtigheid ten huize van Mevrouw Croes plaats. De heer J. Margaretta sprak een kort inleidingswoord en bracht dank uit voor de welwillende medewerking welke de Vereniging Dorcas ook in dit geval van de zijde van de Gezaghebber mocht ondervinden en aan de heer E. Finck, voor zijn warme blijken van belangstelling. Voorts werd een dankwoord aan Dr. van de Beek van de Openbare Gezondheidsdienst, die gezorgd had voor gratis vervoer van de stoel, niet vergeten.

De Presidente van de Dorcas Vereniging, Mevrouw J. Leer, overhandigde hierna de stoel aan Mevrouw Croes. De heer Finck maakte van de gelegenheid gebruik om een kort woord te spreken, waarin hij zijn vreugde uitsprak over het feit dat zijn poging om te helpen inderdaad met succes werd bekroond.

Wij wensen Mevrouw Croes gnarne veel geluk met haar mooie stoel en hopen dat deze ertoe zal bijdragen haar leed te verzachten.